VeiligheidsTeam West-Brabant West

Samenwerken aan veiligheid in gezinnen

Sinds 2016

140 casus per jaar*

*Gemiddeld, 2023 t/m september 2026

voor de jeugd west brabant west

Zo is het!

"De kracht van het VeiligheidsTeam? Die zit in de dingen die je niet ziet of opmerkt. Ik denk meteen aan alle escalaties die zijn voorkomen dankzij de inzet van dit team. Dingen die niet gebeurd zijn en juist daardoor een groot verschil maken in het leven van kinderen en gezinnen."

Renate Tempelman
Manager Spring Jeugdprofessionals

"De opdracht van het VeiligheidsTeam, namelijk het verkorten van de keten en minder maatregelen, zoals ondertoezicht-stellingen, was tien jaar geleden een mooie start. De huidige ontwikkelingen binnen het sociaal domein verlangen lef, kennis en samen kijken naar de vraag of we het goede nog doen. En dat is er allemaal."

Rosalie van den Durpel
Manager Veilig Thuis West-Brabant en Samenwerkingsverbanden

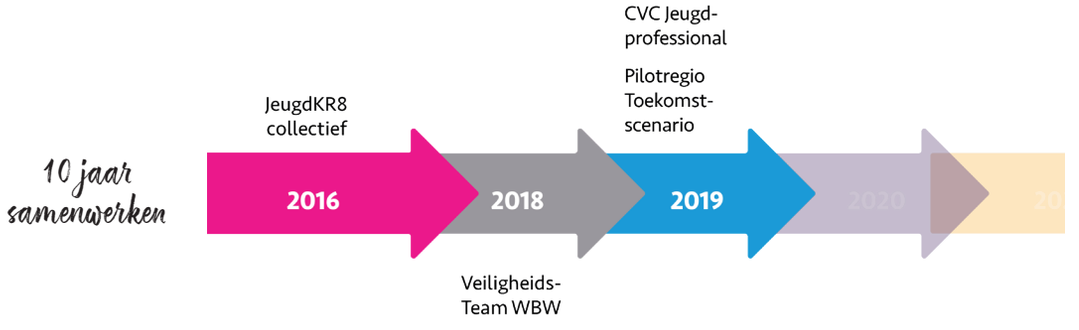
18 trainingen Veiligheidskaart
360 deelnemers

14 Evaluaties werkwijze
5 Thema-bijeenkomsten
20 Inspiratiesessies

*2023 t/m september 2026

"Indrukwekkend, de weg die we al samen hebben afgelegd. We hebben een stevig netwerk staan en we hebben de samenwerking vertaald in een concrete werkwijze in het VeiligheidsTeam. Het is belangrijk om deze bagage niet te laten staan bij de vervolgreis die we maken voor de verdere versterking van werken aan veiligheid van onze inwoners."

Renske Hoefman
Programmamanager sociaal domein en veiligheid gemeente Zundert, Regionale Managementtafel Jeugd

Voorwoord

De samenwerking, dat zijn wij!

Tien jaar geleden besloten we in West-Brabant West het anders te doen. Niet ieder voor zich, maar samen opkomen voor de veiligheid van kinderen en gezinnen. Met een VeiligheidsTeam en een werkwijze die is vastgelegd in de Veiligheidskaart waren we uniek in Nederland en een voorbeeld voor andere regio's.

Vanuit het motto **'Handel alsof het je eigen kind is'** hebben we tien jaar samen de verantwoordelijkheid gedragen om de veiligheid in gezinnen te vergroten. Zo'n samenwerking is niet vanzelfsprekend. Wachtlijsten, een tekort aan mensen en geld, wisselingen van de wacht... dat zijn van die dingen die een partnerschap zomaar kunnen verzwakken.

Gelukkig hebben we elkaar nooit losgelaten. Dat is niet zozeer te danken aan organisaties, maar aan de mensen die er werken. Mensen die ervoor kiezen elkaar te vertrouwen. Mensen die op elkaars expertise willen bouwen. Mensen die alleen het allerbeste voor kinderen en gezinnen willen doen en allemaal weten dat niemand dat in zijn eentje kan.

Wij allemaal samen zijn die samenwerking. We hebben vele professionals in de uitvoering de bevestiging kunnen geven dat ze er niet alleen voor staan. Voor veel kinderen en gezinnen hebben we het verschil gemaakt. Daar ben ik trots op en daar ben ik jullie oprecht dankbaar voor. En om dat te markeren, hebben we een boekje gemaakt over samenwerken in de regio. Over ons, dus.

Michelle Polderman
Voorzitter VeiligheidsTeam

Ervaringsverhaal

Niet gebruikelijk, wel voor herhaling vatbaar

Om te bepalen wat er moest gebeuren hadden Eva Verpaalen en Laura Roosterman de consultatie- en adviesbespreking in het VeiligheidsTeam niet meer nodig.

De jeugdhulpprofessionals van Spring in de gemeente Bergen op Zoom besloten het beraad tóch door te laten gaan en dat bleek een goede zet. “We gingen gesterkt de deur uit”, herinnert Eva zich. “En”, vult Laura aan, “we hebben daar de basis gelegd voor een innige samenwerking met Jeugdbescherming Brabant (JBB). Daardoor heeft een heel verdrietige situatie toch een gelukkige afloop gekregen.”

Zoals dat zo vaak gaat was er al heel wat gebeurd voor Eva en Laura bij het VeiligheidsTeam aanklopten. “Het gezin komt opnieuw bij ons in beeld na een melding van een van de ouders bij Veilig Thuis”, vertelt Eva. “Zonder privacygevoelige details te willen prijsgeven: de kinderen wonen bij de ene ouder en willen geen enkel contact de andere ouder.”

> “Een heel verdrietige situatie heeft toch een gelukkige afloop gekregen

Daar hebben de jeugdhulpprofessionals grote zorgen over, omdat ze vermoeden dat dit niet vanuit de kinderen zelf komt. “En omdat de ouder die voor hen zorgt, dat niet meer kan”, vult Laura aan.

“We hebben alles geprobeerd om het contact met die andere ouder tot stand te brengen, maar we kwamen er niet doorheen.”

Impasse doorbreken

In samenwerking met Stefan van Ardenne, medewerker spoedeisende zorg bij JBB, lukt het om de impasse te doorbreken. Bijzonder, want het is niet zo gebruikelijk dat de gecertificeerde instelling en de gemeente samen optrekken in de periode dat jeugdhulp in het gedwongen kader wordt ingezet. Zeker niet als de kinderrechter een spoedmaatregel heeft uitgesproken. “Voor mij was het nieuw”, zegt Stefan. “Maar Eva en Laura maakten tijdens het beraad in het VeiligheidsTeam in Roosendaal heel duidelijk waarom ze betrokken wilden blijven bij deze zaak. Dan zou ik toch gek zijn om geen gebruik te maken van hun expertise?”

‘Dit gaan we gewoon doen’

Hun samenwerking krijgt vorm in een whatsappgroep, waar ook de hulpverleners van de zorgaanbieder en een collega van Stefan in zitten. “Een fijne manier om contact te houden, op de hoogte te blijven en elkaar te steunen als het even moeilijk is”, vindt Laura. Samen met Eva zorgt zij voor de inzet van de benodigde hulp en de voortzetting daarvan als de kinderen naar een andere gemeenten verhuizen. “Vlekkeloos”, roemt Stefan. “Jeugdbeschermers zijn veel tijd kwijt met het vinden en regelen van passende hulp. Ik heb er dankbaar gebruik van gemaakt.” Andersom ziet Eva dat de hulp dankzij de betrokkenheid van Stefan effectiever was. “Jeugdbescherming kan wat wij niet kunnen zeggen: tot hier en niet verder. Of: dit gaan we gewoon doen. Dat heeft in deze bijzondere situatie het verschil gemaakt.”

Op gevoel
Het resultaat is dat het contact met de andere ouder volledig is hersteld, tot ieders geluk en tevredenheid. Gedwongen hulp is niet meer nodig. De kiem voor dat succes is gelegd in het VeiligheidsTeam. “Een veilige omgeving waar Laura en ik volledig open konden zijn en erkenning vonden voor alle inspanningen die we al gedaan hadden”, zegt Eva. En een omgeving waar Stefan enkel uit nieuwsgierigheid naartoe kwam.

> “Zo staat het niet in de regels, dat deden we op gevoel

“Normaal komen we alleen bij elkaar in het VeiligheidsTeam als gedwongen hulpverlening stopt en de gemeente de verantwoordelijkheid van jeugdbescherming weer overneemt. Ben blij dat we dit nu ook een keer gedaan hebben bij de start van gedwongen hulp.” Met een knipoog: “Zo staat het niet in de regels, dat deden we op gevoel. Gelukkig maar.”

Praktische tips

Start vroeg
Denk in patronen

Samenwerken in de keten
- Werk vanuit het gezamenlijke kompas: Handel alsof het je eigen kind is.
- Maak ieders positie en rol in de keten expliciet en bespreek realistische verwachtingen.
- Gebruik Team, Kaart en Training als samenhangende instrumenten voor samenwerking.
- Zie de Veiligheidskaart als een ketendocument: wat jij invult helpt de volgende professional.

Het VeiligheidsTeam sterker maken
- Benader het overleg als gezamenlijk meedenken, niet als verantwoording afleggen.
- Waardeer iedere inbrenger, ook als de kaart nog niet perfect is.
- Zorg dat alle perspectieven aan tafel vertegenwoordigd zijn.
- Besteed aandacht aan de spanning die een inbrenger kan ervaren.

Training Veiligheidskaart die echt werkt
- Laat deelnemers leren van elkaars expertise en verschillende organisaties.
- Maak onderscheid tussen basis- en verdiepende trainingen.
- Gebruik co-trainers uit verschillende ketenpartners.
- Richt de training vooral op samenwerking, patroonherkenning en contextueel kijken.

In 2026 is onderzocht hoe in de regio gebruik wordt gemaakt van het VeiligheidsTeam, de Veiligheidskaart en de bijbehorende training. Hiervoor zijn in april 20 vertegenwoordigers van alle samenwerkingspartners geïnterviewd. Een greep uit hun adviezen om de samenwerking rondom veiligheid verder te versterken.

Ervaringsverhaal

De Veiligheidskaart invullen: 'Plan het gewoon samen in'

"Mijn collega vertelt, ik type mee met de Veiligheidskaart op een groot scherm in beeld." Wilma Veraart, jeugdhulpprofessional Complexe Veiligheidscasuïstiek (CVC) bij Spring voor de gemeente Roosendaal, heeft een stel handige tips en trucs om de Veiligheidskaart goed en snel in te vullen. "We maken een afspraak voor een goed gesprek over de casus. En aan het eind van dat gesprek is de kaart heel ver klaar."

> "Je kúnt heel veel opschrijven, maar dat hoeft helemaal niet

Dat het invullen van de kaart kan voelen als het schrijven een scriptie of een boek – niet ieders favoriete bezigheid – herkent Wilma wel. "Je kúnt heel veel opschrijven, maar dat hoeft helemaal niet. Maar als je zelf heel diep in de situatie zit, vind je alles belangrijk en heb je het gevoel dat je elke stap en elke keuze moet verantwoorden. Mijn rol is dan luisteren, uitzoomen, en samenvatten welke patronen we zien, wat onveilig is en wat wel goed gaat. Dat bespreken we samen. Klopt dit? Met welke bronnen kunnen we dit onderbouwen? Hoe verwoorden we dit?" De Veiligheidskaart is een instrument dat het samenwerken rondom onveiligheid in gezinnen ondersteunt. Je hebt 'm nodig als je een casus aanmeldt bij het VeiligheidsTeam.

De collega's in dat team hebben een heldere en beknopte schets van de situatie nodig, anders kunnen ze geen vragen stellen en afwegen wat er nodig is om de patronen die de onveiligheid in de hand werken en in stand houden te doorbreken.

> "Als ons casusoverleg afgelopen is, is de Veiligheidskaart ook bijna klaar

Hou het overzichtelijk

"Je moet er niet tegenaan hikken", adviseert Wilma. "Gewoon samen doen. Een afspraak voor een casusoverleg kun je gewoon tussen je andere zaken en bezigheden door in je agenda zetten. Zo hou je het overzichtelijk en voelt het niet als extra werk. En hoe vaker je samen die kaart invult, hoe beter je gaat voelen: dit moet erin en dit kan ik later ook gewoon mondeling toelichten. Wat ook helpt: volg de training over het gebruiken en invullen van de kaart. En laat AI je helpen om de patronen in een gezin in kaart te brengen en daar woorden aan te geven. Een concept van AI herzien gaat zoveel sneller dan zelf vanaf nul beginnen."

Duidelijkheid geeft houvast

Uiteindelijk moeten kinderen en gezinnen dankzij de Veiligheidskaart beter passende hulp krijgen. Lukt dat? “Duidelijkheid geeft houvast. Gezinnen moeten weten waar ze aan toe zijn. Waar ze aan moeten werken, welke patronen doorbroken moeten worden, hoe dat kan lukken. En ook wat de gevolgen kunnen zijn als een gezin niet wil meewerken, dan is de kaart een stok achter de deur.”

Aanmeldingen per type dienstverlening

Totaal: 279*

Aanmeldingen per interventie

Totaal: 279*

** januari 2025 t/m september 2026*

Zo is het!

“Ondanks de zeer hoge werkdruk hebben medewerkers zich vrij gemaakt en zijn ze betrokken gebleven. En ondanks de wisselingen van de wacht en soms verschillen in mening en visie, houden we al tien jaar een mooie club samenwerkingspartners bij elkaar. Het kan en mag er allemaal zijn en dat is een groot compliment waard!”

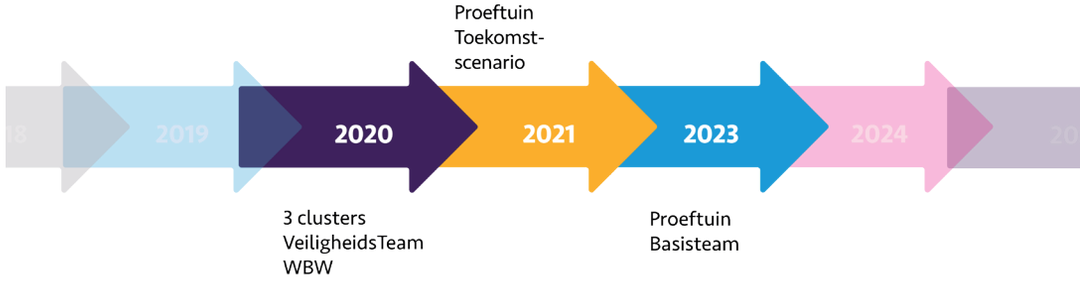
Ingrid Wood
Gebiedsmanager William Schrikker Jeugdbescherming & Jeugdreclassering

“Het VeiligheidsTeam is uniek en waardevol. Dankzij de eigenheid van Michelle als voorzitter en de eigenwijzigheid van de deelnemers, die allemaal hun eigen expertise hebben. Hier zitten de tegendenkers die weten wanneer ze buiten de lijntjes moeten kleuren. En zo dus juist méédenken over de juiste stap voor het gezin.”

Corine Goedhart
Regionaal beleidsadviseur Zi2T

“De intentie van het VeiligheidsTeam spreekt aan: ‘Samen verantwoordelijkheid nemen voor veiligheid’. Tegelijkertijd heb ik ervaren dat de huidige vorm nog niet altijd leidt tot de impact die wij allen voor ogen hebben. Misschien is dat wel de belangrijkste les: veiligheid vraagt niet alleen aandacht, maar ook een organisatievorm die kinderen en gezinnen echt helpt om signalen om te zetten in actie. Laten we gezamenlijk deze doorontwikkeling in 2027 gaan vormgeven.”

Brigitte Koene
Teamleider Jeugdbescherming Brabant

Ervaringsverhaal

Een kort lijntje maakt het leuker

Tamar* (jeugdbeschermer bij het Leger des Heils) en Miranda* (jeugdhulpprofessional in de regio West-Brabant West) kennen elkaar goed van het VeiligheidsTeam. Dat helpt. Zo warm en soepel als zij samen met het gezin de overdracht van de gedwongen jeugdhulp terug naar de gemeente hebben kunnen regelen, dat gunnen ze iedereen.

In de regio is afgesproken dat het afschalen van hulp in het gedwongen kader in het VeiligheidsTeam gebeurt. "In dit geval was dat eigenlijk niet nodig", vindt Miranda. "Tamar en ik zouden hoe dan ook samen op huisbezoek zijn gegaan om samen met het gezin afspraken te maken. Wij zoeken elkaar zelf al op, buiten het VeiligheidsTeam om."

> "In het VeiligheidsTeam leer je wel om veiligheidsafspraken heel strak weg te zetten

In het onderdeel Borgingsplan van de Veiligheidskaart vulde ze samen met Tamar en de ouders in hoe ze de veiligheid die er op dat moment was wilden behouden, welke hulp daar nog bij ingezet werd, hoe de gemeente het nakomen van de afspraken ging monitoren en wat er zou gebeuren als het niet lukte de afspraken na te komen.

Strak wegzetten

In het VeiligheidsTeam leer je wel om zulke afspraken heel transparant te maken. 'Strak wegzetten', noemt Tamar dat. "We hopen allemaal dat het goed blijft gaan, maar gezinnen hebben ook behoefte aan duidelijkheid. Die geef je in de Veiligheidskaart. Wat zijn de gevolgen als het toch niet lukt? Dat kan een stok achter de deur zijn. Het helpt je ook om zelf scherp te zien wanneer je ouders moet aanspreken. Niet blijven proberen, niet pappen en nathouden, maar transparant blijven en je aan de gemaakte afspraken houden. Ook al zijn ouders daar niet altijd blij mee, meestal respecteren ze wel je eerlijkheid."

> "Zorg dat je elkaar leert kennen

Onofficieel

Allebei hebben de collega's ontzettend veel geleerd van hun deelname aan het VeiligheidsTeam. Voorbeeld: gemeenten willen liefst al drie maanden van tevoren weten wanneer een jongere 'terugkomt' naar de gemeente. "Dan hebben we tijd om een casusregisseur vrij te maken en een warme overdracht te organiseren", legt Miranda uit. "Maar door alle wettelijke termijnen, krijgen we dat bericht doorgaans pas vier weken van tevoren. Daardoor besef je: het is geen onwil of nalatigheid. Dat verkleint de afstand als je elkaar nog niet kent." En als je al wel een lijntje met elkaar hebt, zoals Tamar en Miranda, kun je de ander onofficieel laten weten: dit gezin komt er straks aan."

Blijf elkaar opzoeken
De boodschap die de dames hun collega's in de regio willen meegeven, ligt voor de hand: "Zorg dat je elkaar leert kennen", zegt Miranda. "Het VeiligheidsTeam is een goede gelegenheid om mensen met andere kennis en een ander perspectief te ontmoeten. Om te leren van hun ervaring." En dan blijft het bij voorkeur niet bij die ene ontmoeting, adviseert Tamar. "Blijf elkaar opzoeken. Met een kort lijntje is je werk zoveel makkelijker en leuker."

** Tamar en Miranda heten in het echt anders.*
Om veiligheidsredenen gebruiken we een andere naam.

Praktische tips

Hou het feitelijk.
Je doet het voor het gezin, niet voor het formulier!

De Veiligheidskaart slimmer gebruiken
- Begin direct bij de eerste signalen van onveiligheid met invullen.
- Vul de kaart samen met ouders en betrokken professionals in voor meer draagvlak.
- Werk zoveel mogelijk feitelijk: beschrijf wat gezien, gehoord of vastgesteld is.
- Leg patronen bloot in plaats van alleen gebeurtenissen te beschrijven.
- Benoem ook krachten, beschermende factoren en het steunende netwerk.
- Koppel zorgen, sterke punten en risico's zichtbaar aan elkaar.
- Gebruik bronvermelding bij belangrijke feiten.
- Maak de kaart makkelijk vindbaar en gebruik waar mogelijk sjablonen of standaardonderdelen.

Minder dubbel werk
- Geef collega's een duidelijke instructie voor knippen en plakken uit bestaande documenten.
- Onderzoek koppelingen met gezinsplannen en andere systemen.
- Beperk het invullen tot informatie die relevant is voor veiligheid en patronen.

Praktische werkvormen
- Vul de kaart met z'n tweeën in: één interviewt, één typt.
- Bespreek met Jeugdhulprofessionals Complexe Veiligheidscasuïstiek (CVC) wat het juiste moment is om de kaart te starten.
- Vraag bij stagnatie in een casus bewust om een Veiligheidskaart en consultatie.
- Gebruik AI als ondersteuning bij structureren en samenvatten (binnen privacykaders).

Ervaringsverhaal

Afwijken van de regels doe je samen

Bij hoge uitzondering mocht Eva* haar meerderjarige broer én zus meebrengen naar het interventiegesprek met de Raad voor de Kinderbescherming. Meedoen aan het gesprek, mag normaalgesproken niet. Maar deze keer wel. “Een goede relatie helpt zó als je samen wilt afwijken van de regels.”

“Voor ons was het zo klaar als een klontje dat de jongste in het gezin zó erg leed onder het gedrag van haar ouders, dat hulp in het gedwongen kader nodig was.” Sabrine Groeneveld, jeugdhulpprofessional bij de gemeente Zundert spreekt ook namens haar collega Jorrit Eijgensteijn, jeugdhulpprofessional bij de gemeente Etten-Leur. “Maar wij merkten bij de consultatie- en adviesbespreking in het VeiligheidsTeam ook: de feiten spreken blijkbaar niet voor zich.” De twee hadden de gedragspatronen en de dynamiek in het gezin scherp in beeld, vonden ze. “Maar schrijf dat maar eens helder op… “, zegt Jorrit. “Signalen van onveiligheid kunnen heel subtiel zijn. Blikken, gebaren, zelfs woorden zijn voor meerdere interpretaties vatbaar.”

Overtuigende argumenten

Door de situatie in het VeiligheidsTeam met elkaar van alle kanten te bekijken, werd het iedereen wel duidelijk dat Sabrine en Jorrit niet nog méér konden betekenen. “Wij wilden dat er echt iemand vol voor het belang van Eva zou gaan staan en dat ook kon afdwingen bij de ouders.

Via een OTS, een ondertoezichtstelling. Daartoe dien je een verzoek bij de Raad voor de Kinderbescherming om te onderzoeken of dit inderdaad nodig is. En de Raad is zo mogelijk nóg kritischer op de beschrijving in de Veiligheidskaart”, weet Sabrine. Wat ze niet gek vindt. “Om tot overheidsingrijpen te besluiten moet je héél overtuigende argumenten hebben.”

> “De gedragspatronen en dynamieken in een gezin… schrijf dat maar eens helder op

Uitzondering

Het VeiligheidsTeam besloot tot een advies in de vorm van een interventiegesprek. De Raad voor de Kinderbescherming spreekt de minderjarige jeugdige en de ouders apart én samen om te beoordelen of er een formeel onderzoek moet komen naar de inzet van een rechterlijke maatregel. “Vooraf hebben we overlegd”, blikt Jorrit terug. “We weten dat ‘de Raad’ stevig onderbouwde feiten verwacht, dus we hebben toegelicht waarom ze die in de Veiligheidskaart waarschijnlijk onvoldoende zouden vinden.

En hoe belangrijk het was dat Eva, het meisje om wie dit allemaal draaide, de ruimte zou krijgen om haar verhaal te doen. Dat ze daar de aanwezigheid van haar oudere broer én zus bij nodig had, was bij wijze van uitzondering akkoord.”

Wat normaal ook niet de bedoeling is, is dat mensen die meekomen als steuntje in de rug actief deelnemen aan het gesprek. “Hier ontstond dat op een heel natuurlijke manier”, beschrijft Sabrine. “De Raadsmedewerker gaf er ruimte aan. Wat we vooraf hadden toegelicht bleek opnieuw waar: pas als je van de kinderen hoort hoe het eraan toegaat in het gezin, de vele voorbeelden en levendige beschrijvingen hoort, kun je je een beeld vormen van wat er echt speelt.” Het werd een zwaar, intens en ook heel waardevol gesprek. “De Raad heeft ook de goede wil én de onmacht van de ouders gezien en dat naast het verhaal van de kinderen gelegd. Ze besloot tot een formeel onderzoek. Dat is nu net gestart.”

> *Afwijken kon doordat we elkaar kennen en elkaars rol goed begrijpen*

Samenwerking

Het is mooi dat je samen kunt afwijken van de regels als dat nodig is, concluderen Sabrine en Jorrit. “Dat kan doordat we elkaar kennen en elkaars rol goed begrijpen”, is Jorrits verklaring. Sabrine herinnert zich de fijne samenwerking toen de Raad ook deelnam aan de consultatiebesprekingen in het VeiligheidsTeam. “Toen de Proeftuin Regionaal VeiligheidsTeam stopte, wat ik heel jammer vind, heeft de Raad haar onafhankelijke positie weer ingenomen. Maar de lijntjes die zijn gelegd, die blijven.”

** Eva heet in het echt anders en ook haar gezinssituatie is gefingeerd.*

Zo is het!

“Wat ik meeneem van het VeiligheidsTeam is dat veiligheid iets is wat je samen doet. Geen enkele professional of organisatie kan het alleen. Elkaar kennen, elkaar weten te vinden en samen blijven kijken naar wat een gezin nodig heeft, maakt daarin het verschil.”

Ursula Langen
Beleidsmedewerker sociaal domein Jeugd - Geweld in afhankelijkheidsrelaties en Meldpunt Crisiszorg gemeente Halderberge, Gedelegeerd ambtelijk opdrachtgever VeiligheidsTeam

“Door de vraag achter de vraag te stellen, creëren we ruimte voor echte verbinding, wederzijds begrip en gezamenlijke oplossingen. Juist in die gesprekken, waarin we luisteren, doorvragen en van elkaar leren, ontstaat iets bijzonders. Daar gebeurt de magie.”

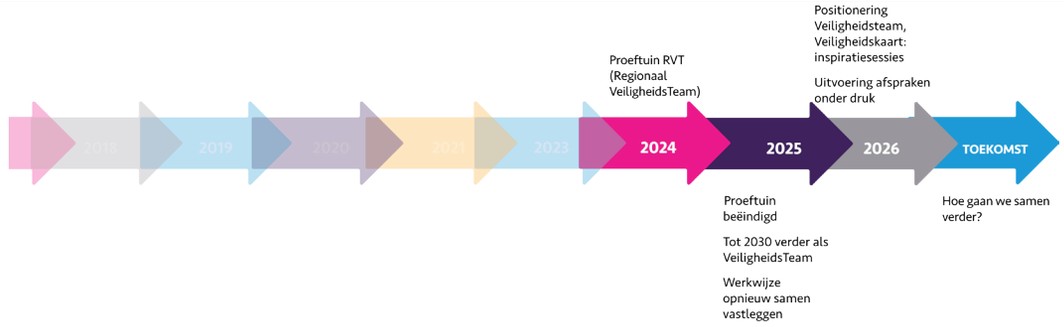
Michelle Polderman
Voorzitter VeiligheidsTeam

“Dankzij de samenwerking in en om het VeiligheidsTeam, kennen we elkaar goed en zijn de lijntjes kort. Daardoor, en omdat we gebruik maken van elkaars kennis en expertise, kunnen we kinderen en gezinnen nog beter helpen. En daar draait het allemaal om.”

Diane Kolle
Regiomanager Leger des Heils Jeugdbescherming & Reclassering

“Als Raad voor de Kinderbescherming zijn we trots op de samenwerking die vanuit het VeiligheidsTeam is ontstaan. We zien heldere samenwerkingsafspraken en korte onderlinge lijnen. Het voorwerk dat wordt verricht binnen het VeiligheidsTeam en de jaarlijkse trainingen die georganiseerd worden voor het omgaan met de Veiligheidskaart, maken dat de verzoeken tot onderzoek die wij ontvangen over het algemeen van hoge kwaliteit zijn. Wij kunnen ons onderzoek daardoor vaak sneller doen en dat is winst voor kinderen en gezinnen.”

Ludo van Beek
Gebiedsmanager Raad voor de Kinderbescherming

Ervaringsverhaal

Ons geloof in haar geeft deze moeder zelfvertrouwen

Wendy* en Jolie* hadden een heel andere visie op de situatie dan het VeiligheidsTeam. Uiteindelijk liepen de beide jeugdhulpprofessionals toch met een breed gedragen aanpak de deur uit.

Wat Wendy van het VeiligheidsTeam gewend is, is een brede blik op de veiligheidssituatie zoals je die inbrengt. “Er zitten mensen die niet zozeer kijken naar gedrag, maar naar de patronen daarachter. Die de wens om nú in te grijpen een beetje temperen, omdat zij de situatie niet zo acuut inschatten als jij”, vertelt Wendy. “In dit geval was het eens een keer andersom.”

> “Natuurlijk roept dit vragen op bij collega’s

Geen straf

Tijdens een zogenoemde consultatie- en adviesbespreking geven alle deelnemers aan het VeiligheidsTeam de onveiligheid in de casus een cijfer. “Er werden tweeën gegeven. Dat betekent acuut ingrijpen.” Maar Wendy en Jolie waren en zijn er nog steeds van overtuigd dat een interventiegesprek op dat moment, met de Raad voor de Kinderbescherming erbij, meer kwaad zou doen dan goed.

“Op papier zag het er dramatisch uit, dat snap ik best. De Veiligheidskaart schetste een beeld van een moeder die het niet aankon. Het verhaal daarachter was dat zij dit ook toegaf en daaraan wilde werken. Dat ze open kaart met ons durfde te spelen en zich gezien voelde door Jolie en mij. Een interventiegesprek zou naar onze mening zoveel angst en druk kunnen opleveren, dat die goede relatie op het spel zou komen te staan. Dat wilden we niet. We zagen echt nog mogelijkheden om het met vrijwillige jeugdhulp aan te pakken.”

Ingezogen?

Wendy snapt heel goed dat dit vragen oproept bij collega’s. “Natuurlijk willen die checken of we nog wel objectief zijn. Of we niet te veel ingezogen zijn geraakt. Maar wij zien een moeder die ook dingen goed doet. Die samen met ons de moeilijke keuze heeft gemaakt voor tijdelijke pleegzorg om te kunnen werken aan zichzelf. Daarmee is voor ons duidelijk hoeveel ze van haar kinderen houdt en hoe ze op de eerste plaats komen. Niet altijd, klopt, maar daar werkte ze dus aan.”

Zelfvertrouwen
Lang verhaal kort: het advies om acuut op te schalen naar een interventiegesprek, een eerste stap op weg naar gedwongen jeugdhulp, is niet het eind van het gesprek in het VeiligheidsTeam. Jolie en Wendy overtuigen de deelnemers ervan dat deze moeder nog een kans verdient. “We hebben wel heldere afspraken gemaakt. Wat als… Ook wij zijn realistisch. Als iemand wil, maar blijkt dat die echt niet kan, moet je toch passende maatregelen nemen in het belang van de kinderen.”

> *“We wilden de goede relatie met deze moeder niet op het spel zetten”*

Of het inbrengen van deze casus dan toch zin heeft gehad? “Ja. Wij wilden een frisse blik, horen of we alternatieven over het hoofd zagen. Dat hebben we gekregen. En zonder dit overleg waren we niet met een breed gedragen aanpak de deur uit gegaan. Op de langere termijn moet nog blijken dat het werkt, maar nu gaat het in ieder geval goed met deze moeder. Ons geloof in haar geeft haar zelfvertrouwen.”

**Wendy en Jolie heten in werkelijkheid anders.*

Samen verder voor kinderen en gezinnen

Tien jaar samenwerken is bijzonder. Dat werd ook duidelijk tijdens een sessie met de managers van de samenwerkingspartners in de regio, op 28 september 2026. De omstandigheden waarin we werken zijn veranderd. De druk op mensen en organisaties is groot. De afspraken die we ooit samen maakten over ieders bijdrage aan het VeiligheidsTeam en het werken met de Veiligheidskaart blijken niet altijd gemakkelijk na te leven. Hoe dan samen verder te gaan?

Een eerste openhartig gesprek gaf inzicht. In de beren op de weg. In de verbinding die er was en is. En in wat kan ontstaan als je er met een frisse, onbevangen blik naar kijkt.

De uitkomst?
Niemand wil bij de beren op de weg blijven hangen. De komende periode gaan we daarom met elkaar verder in gesprek. Over wat ons verbindt, wat we willen behouden en welke vorm daarbij past. Met oog voor wat iedere organisatie aankan én voor wat kinderen en gezinnen van ons nodig hebben.

Dit boekje is samengesteld ter gelegenheid van tien jaar samenwerken rondom onveiligheid, in het VeiligheidsTeam en varianten daarop. Veel dank aan alle vaste deelnemers, inbrengers, experts en ondersteuners die deze samenwerking al tien jaar mogelijk maken.

samen veilig Jeugdbescherming Brabant

Leger des Heils Jeugdbescherming & Reclassering

William Schrikker Jeugdbescherming & Jeugdreclassering

Raad voor de Kinderbescherming
Ministerie van Veiligheid en Justitie

VEILIG THUIS WEST-BRABANT

voor de jeugd west brabant west

November 2026